

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1SKomp/7/2022
Identifikačné číslo spisu: 5722200215
Dátum vydania rozhodnutia: 21. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Nad'
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5722200215.1

UZNESENIE

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení z predsedu senátu JUDr. Pavla Nad'a a členov senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., (sudkyňa spravodajkyňa) , Mgr. Michala Novotného, Mgr. Dušana Čima, JUDr. Jaroslavy Fúrovej, JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Jany Haluškovovej, o návrhu Krajského súdu v Bratislave ako súdu správneho, na rozhodnutie kompetenčného sporu medzi ním a Okresným súdom Martin, v spore vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/21/2022 medzi navrhovateľom: B. L., adresa trvalého pobytu: B.. F. X/XX, XXX XX G., dátum narodenia: XX. C. XXXX, právne zastúpený: Weis & Partners, s.r.o., so sídlom Ivánska Cesta 30/B, 821 04 Bratislava, a odporcom: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova 258/8, Bratislava, takto

r o z h o d o l :

Na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

O d ô v o d n e n i e

I.

Predmet konania vo veci

1. Navrhovateľ sa domáhal návrhom na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 21. januára 2022 podaným na Okresný súd Martin, aby tento súd uložil odporcovi zákaz vyžadovať od navrhovateľa podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, zákaz vydať akt prikazujúci navrhovateľovi podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, zákaz vyžadovať od navrhovateľa preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, povinnosť zdržať sa uloženia sankcie voči navrhovateľovi z dôvodu nepodrobenia sa navrhovateľa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 a zákaz diskriminovať navrhovateľa z dôvodu jeho nepodrobenia sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19.

II.

Kompetenčný spor

2. Okresný súd Martin prípisom zo dňa 26. januára 2022 postúpil predmetnú vec vedenú na tomto súde pod sp. zn. 6C/5/2022, Krajskému súdu v Bratislave s odôvodnením, že nie je príslušný na rozhodnutie. Podľa názoru tohto súdu služobný pomer je a vždy bol charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Podľa obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa jedná o správnu žalobu a na konanie je kauzálne a miestne príslušný Krajský súd v Bratislave. V tejto súvislosti podporne poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1KO/25/2018, zo dňa 04. decembra 2018, ECLI:SK:NSSR:2018:8018200038.1, podľa ktorého vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálneho vojaka v zmysle zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne.

3. Krajský súd v Bratislave predložil listom zo dňa 10. februára 2022 vec v súlade s § 18 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len SSP) kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len Kompetenčný senát) z dôvodu, že podľa jeho posúdenia predmetná vec nepatrí do správneho súdnictva. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie nie je možné aplikovať na správne súdne konanie. Navyše, vo vzťahu k navrhovateľovi ešte nebolo vydané žiadne rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým by sa zasiahlo do jeho subjektívnych práv. Krajský súd v Bratislave tiež uviedol, že v danej veci nejde o rozhodovanie odporcu v rámci služobného pomeru konkrétneho profesionálneho vojaka.

III.

Posúdenie veci kompetenčným senátom

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) zriadený podľa § 8 CSP prejednal predložený kompetenčný spor ako spor o právomoc, ktorý vznikol medzi správnym súdom a iným súdom podľa § 18 ods. 4 SSP.

Podľa § 3 Civilného sporového poriadku súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

Podľa § 4 Civilného sporového poriadku iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

Podľa § 2 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom a podľa § 6 ods. 1 rovnakého zákona správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánu verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

5. Kompetenčný senát už vo svojej judikatúre zdôraznil, že pre vymedzenie pojmu súkromnoprávneho sporu a súkromnej veci v zmysle § 3 CSP nie je rozhodujúce petit žaloby (návrhu), ale zásadne príslušná hmotnoprávna úprava právneho vzťahu, z ktorého vznikajú či majú vzniknúť práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom sporu v danej veci (naposledy napr. uznesenia sp. zn. 1SKomp 2/2021, 1SKomp 3/2021 a 1SKomp 6/2021 s obsiahlym odôvodnením a citáciou prejudikatúry). Zároveň však kompetenčný senát v týchto uzneseniach dospel k záveru, že ak je predmetom konania právo alebo povinnosť, ktoré majú svoj základ nie v hmotnom, ale výlučne v procesnom práve, potom nemožno hovoriť o súkromnoprávnom spore alebo súkromnoprávnej veci. Takým prípadom je aj neodkladné opatrenie, ktoré je procesným inštitútom upraveným v § 324 a nasl. CSP. Právo na nariadenie neodkladného opatrenia nemá svoj pôvod v hmotnom práve, ale len v citovaných ustanoveniach procesného práva, v ktorom sú upravené aj jeho predpoklady (§ 325 ods. 1 CSP) a

obsah (§ 325 ods. 2 CSP). Predmetom konania o neodkladnom opatrení tak nie je súkromnoprávny spor ani iná súkromnoprávna vec, ale procesný nárok navrhovateľa na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenia ako osobitný procesný prostriedok neodkladnej ochrany práva.

6. Kompetenčný senát vo svojej novšej judikatúre (porov. citované uznesenia sp. zn. 1SKomp 2/2021, 1SKomp 3/2021 a 1SKomp 6/2021) tiež uzavrel, že pri posudzovaní právomoci civilného súdu nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, na ktorého ochranu má navrhované neodkladné opatrenie slúžiť, ani navrhovaný obsah samotného neodkladného opatrenia. Rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený Civilným sporovým poriadkom, o ktorom rozhoduje vždy okresný súd (§ 324 ods. 2 CSP). Naopak, Správny súdny poriadok neupravuje ani neodkladné opatrenie, ani podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§ 182 až 189 SSP) nie je takým inštitútom; nejde totiž o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené. Správne súdy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku.

7. Uvedené závery sú v celom rozsahu použiteľné aj na prerokúvanú vec. Navrhovateľ sa celkom zreteľne domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. CSP, hoci jeho dôvodnosť nevyvodzuje zo súkromnoprávneho vzťahu. Okresný súd totiž správne zdôraznil, že právne vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálnych vojakov podľa zákona č. 281/2015 Z. z. nemožno považovať za súkromnoprávne veci (porov. uznesenie kompetenčného senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1 KO 25/2018). Navrhovateľ sa tak svojím návrhom domáha, aby sa služobným orgánom zakázalo uplatňovať voči nemu určité opatrenia, na ktoré sa tieto orgány považujú za oprávnené a ktorých rešpektovanie podľa nich má tvoriť súčasť služobnej disciplíny navrhovateľa, ktorá je spojená s jeho služobným pomerom profesionálneho vojaka. Ako však už bolo uvedené, to pre posúdenie právomoci správneho súdu nie je podstatné. Podstatné totiž je, že správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 SSP nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani inom podobnom procesnom prostriedku ochrany.

8. Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa Civilného sporového poriadku. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci (napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 240/98, judikát R 123/1999, alebo jeho uznesenie sp. zn. 7 Cdo 59/2011). Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie „žaloba vo veci samej“ evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči danému odporcovi (povinnej strane) a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodovať.

IV.

Záver

9. Zo všetkých uvedených dôvodov tak kompetenčný senát dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave opodstatnene vyslovil nesúhlas s tým, že mu Okresný súd Martin postúpil prerokúvanú vec. Preto podľa § 18 ods. 4 SSP vyslovil, že na prejednanie veci nie je daná právomoc správnych súdov.

10. Podľa § 18 ods. 4 SSP sú súdy týmto rozhodnutím viazané, čo znamená, že sú v ďalšom konaní v prerokúvanej veci povinné vychádzať z právneho názoru, že jej prejednanie nepatrí do právomoci

správnych súdov. Preto nemôžu žiadne svoje rozhodnutie založiť na opačnom právnom názore, teda že by táto vec do právomoci správnych súdov patrila.

11. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 8:0 /jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov)..

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.